

Evangelí de la Sagrada Família: Jesús, Maria i Josep (Cicle B)

Evangelí i comentari de la festa de la Sagrada Família (Cicle B).
“Portaren Jesús a Jerusalem per presentar-lo al Senyor. Així ho prescriu la Llei del Senyor”. Són lliçons d'humilitat i obediència per complir per part nostra allò que disposa l'autoritat competent i legítima, tant religiosa com civil.

Evangelí (*Lc 2,22-40*)

Quan van complir-se els dies que manava la Llei de Moisès referent a la purificació, portaren Jesús a Jerusalem per presentar-lo al Senyor. Així ho prescriu la Llei del Senyor: Tot primogènit mascle serà consagrat al Senyor. Havien d'oferir en sacrifici, tal com diu la Llei del Senyor, un parell de tórtres o dos colomins.

Hi havia llavors a Jerusalem un home que es deia Simeó. Era un home just i pietós, que esperava que Israel seria consolat i tenia el do de l'Esperit Sant. En una revelació, l'Esperit Sant li havia fet saber que no veuria la mort sense haver vist el Messies del Senyor. Va anar, doncs, al temple, guiat per l'Esperit, i quan els pares entraven amb l'infant Jesús per complir amb ell el que era costum segons la Llei, el prengué en braços i beneí Déu dient:

—Ara, Senyor, deixa que el teu servent se'n vagi en pau, com li havies promès. Els meus ulls han vist el Salvador, que preparaves per presentar-lo a tots els pobles: llum que es reveli a les nacions, glòria d'Israel, el teu poble.

El seu pare i la seva mare estaven meravellats del que es deia d'ell. Simeó va beneir-los i digué a Maria, la seva mare:

—Aquest infant serà motiu que molts caiguin i molts s'aixequin a Israel; serà una senyera que trobarà contradicció, i a tu mateixa una espasa et traspasarà l'ànima. Així es revelaran els pensaments amagats al cor de molts.

Hi havia també una profetessa, Anna, filla de Fanuel, de la tribu d'Aser. Era d'edat molt avançada: després de casada, havia viscut set anys amb el seu marit, però havia quedat viuda, i ara ja tenia vuitanta-

quatre anys. Mai no es movia del temple i donava culte a Déu nit i dia amb dejunis i pregàries. Ella, doncs, es va presentar en aquell mateix moment i donava gràcies a Déu i parlava de l'infant a tots els qui esperaven que Jerusalem seria alliberada.

Quan hagueren complert tot el que manava la Llei del Senyor, se'n tornaren a Galilea, al seu poble de Natzaret. L'infant creixia i s'enfortia, ple de saviesa; i Déu li havia donat el seu favor.

.....

Comentari

Diverses escenes de la infància de Jesús recopilades per sant Lluc componen l'evangelí de la solemnitat de la Sagrada Família d'aquest any. En aquests passatges semblen reverberar els amorosos records de

la Mare de Déu. Quan Jesús era tot just un nounat i complerts els dies de purificació ritual de la mare, van anar a presentar el Nen al Temple. Maria i Josep havien de pagar el rescat de Jesús per ser el fill primogènit i oferir el sacrifici de purificació ritual per a la seva mare. La Sagrada Família és pobra, i per això presenta dues tórtores.

La narració s'emmarca en l'àmbit del Temple de Jerusalem, al qual la Sagrada Família solia acudir devotament, com esmenta el mateix Lluc una mica després (cf. *Lc 2,41*). Almenys dos d'aquests viatges a Jerusalem i al Temple es van haver de gravar especialment a la memòria de la Sagrada Família: l'escena de la presentació, i quan Maria i Josep van perdre el Nen amb 12 anys.

A l'episodi d'avui, destaca la presència de la profetessa Anna, que en aquell mateix moment lloava Déu

i parlava d'Ell a la gent pietosa que esperava la redempció. També ressalta el cant joiós de Simeó i els seus importants vaticinis sobre el Nen, que seria signe de contradicció per al món, i sobre la Verge, a l'ànima pura de la qual travessaria una espasa.

El dia de la presentació de Jesús va estar banyat, per tant, d'un clarobscur d'alegria i dolor. En cert sentit, l'ombra de la futura creu es projectava anticipadament sobre els cors de Maria i Josep; encara que la llum pasqual de la salvació també s'entreveia i era cantada i divulgada per dones i homes de Déu.

A tota l'escena la Sagrada Família apareix com a model de virtut i vida familiar corrent. D'una banda, Lluç assenyala fins a tres vegades que tot ho van fer “com diu la Llei del Senyor”. Aquesta expressió subratlla la pietosa docilitat de la Sagrada

Família a les disposicions mosaïques. També la Sagrada Família va anar a Betlem per empadronar-se, manifestant la seva docilitat a l'autoritat civil. Són lliçons d'humilitat i obediència per complir per part nostra allò que disposa l'autoritat competent i legítima, tant religiosa com civil.

Després Lluc explica, en un breu sumari, el que pot ser un record molt propi d'uns pares que observen amb goig i sorpresa com un nen creix i madura ràpidament. Tot a la infància de Jesús i a la vida de la Sagrada Família discorreria amb senzillesa i naturalitat. La seva manera fidel de complir la llei de Déu quan anaven al Temple es reflectiria també en tota la vida ordinària, en el tracte amb els altres, en la manera de treballar i descansar i fins i tot en l'aparença externa.

“Jesús, creixent i vivint com un de nosaltres, ens revela que l’existència humana, els quefers corrents i ordinaris, tenen un sentit diví. Per molt que hàgim considerat aquestes veritats, ens hem d’omplir sempre d’admiració en pensar en els trenta anys d’obscuritat, que constitueixen la major part del pas de Jesús entre els seus germans els homes. Anys d’ombra, però per a nosaltres, tan clars com la llum del sol. Més ben dit: resplendor que il·lumina els nostres dies i els dona una autèntica projecció, perquè som cristians corrents, que menem una vida ordinària, igual que la de tants milions de persones en els llocs més diversos del món”[1].

[1] Sant Josepmaria, *És Crist que passa*, n. 14.

Pablo M. Edo // Shutterstock

pdf | document generat
automàticament des de <https://opusdei.org/ca-ad/gospel/evangelis-de-la-sagrada-familia-jesus-maria-i-josep-cicle-b/> (15/03/2026)